

[Hanne Severinsen]

københavnske Landsdelsscene har givet anledning til, at mange teatre har fået under-skudsdækning. Derfor kan man ikke sige, at Københavnsområdet er dårligt stillet.

Jeg synes, det er meget forkert nu at tage beslutning om 50 pct.s dækning, fordi man derved vil redde Københavns og Københavns amts ansigt, når der er taget en beslutning, som man måske kan kritisere, som man måske kan diskutere, men det er altså en beslutning, de har taget, det er en prioritering, de har foretaget. De har ikke følt, at de ville bruge de sidste penge til Fiolteatret. Og så kommer SF rendende her i folketinget og vil redde Københavns amt og København fra det, de har gjort. Jeg vil da godt gøre opmærksom på, at socialdemokratiske politikere har været med til at træffe den beslutning.

Jeg synes, at fremfor bare at spille med i det spil må man sige, at de har fået nogle penge, de har taget nogle beslutninger, og så må vi også her i folketinget respektere de beslutninger, og amtet og Københavns kommune må tage konsekvenserne af deres beslutninger.

Det, man måske kunne diskutere, var, om det er en nuanceret måde, de har gjort det på, og jeg deler helt hr. Per Stig Møllers udtalelse om, at man kan diskutere, om de skulle have brugt alle pengene til ombygning af et teater. Det er en diskussion, de må føre decentralt, når man har sagt, at beslutningerne skal tages decentralt.

Jeg mener, at der er god grund til at kigge på hele mekanismen med landsdelsscenen, men det er noget, der må afvente revisionen af teaterloven. Man kan måske også diskutere, om hele dette problem skyldes den automatiske underskudsdækning, så at der sker en opsvulmning af udgifterne år for år, hvilket måske på et tidspunkt gør, at man må skære nogle fra. Hvis man havde haft pengeposeprincippet, sådan at man i højere grad lagde op til økonomisk ansvarlighed, havde man måske kunnet redde flere teatre. I hvert fald var udgifterne ikke svulmet så meget op. Men alt det er noget, vi skal diskutere, når vi skal i gang med revisionen af teaterloven.

Det foreliggende lovforslag kan vi på ingen måde støtte.

(Kort bemærkning).

Ingerlise Koefoed (SF):

Jeg synes, det er lige strengt nok at høre på, at vi bliver ved med at gribe ind i selvstyret, og at vi kommer rendende her og foreslår en hjælp til nogle, som ikke har ønsket den, og som har truffet en anden beslutning.

Jeg vil gøre fru Hanne Severinsen opmærksom på, at samme decentrale myndighed har henvendt sig til kulturministeren og til folketinget om at få lavet den ændring, vi foreslår. Det er altså ikke noget, vi gør ud af vores eget hoved, men fordi det er ønsket, og fordi man fra decentralt hold har beklaget, at man eventuelt kan komme til at ramme præcis Fiolteatret, hvis man ikke får disse ekstra penge fra staten og bliver ligestillet med de andre landsdelsscener.

Så det er ikke bare os, der kommer rendende. Det er ikke bare det centrale led, der kommer rendende. Det er også alle de decentrale, der kommer rendende og beder os herinde om at hjælpe dem.

(Kort bemærkning).

Hanne Severinsen (V):

Jeg synes, det er noget hyklerisk, at dette stakkels fattige amt ikke har et par millioner kroner, så det med beklagelse og hændervridende må gå til folketinget for at få reddet Fiolen. Det er et spil, jeg ikke synes vi burde deltage i her i folketinget.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Til illustration af, hvor fattigt Københavns amt er, kan jeg oplyse, at Københavns amt naturligvis er vores rigeste amt. I 1984 havde indbyggerne en bruttoindkomst på 65 mia kr. Det næstrigste amt er Århus amt med 47 mia kr.

Jeg vil gerne sige om dette lovforslag, der griber ind i den gældende teaterlov, som vi for ganske nylig – er det halvandet års tid siden? – fik taget op til en nødvendig revision, idet vi kunne konstatere, at det eksperimenterende teater og børneteateret havde for dårlige vilkår. Dengang tog vi ikke en rettelser af disse tilskudsregler med, og jeg tror, det var rigtigt, og nu synes jeg, at ministerens bemærkninger om, at vi må afvente teaterudvalgets arbejde og så få en nyordning af det samlede danske teater, er rigtige.

I den gældende lov, som jo er gennemført af den socialdemokratiske kulturminister, nu afdøde Niels Matthiasen, er princippet, at